

-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 3 2015

Efter tio öde år börjar huset se alltmer förfallet och spökligt ut. Men att det kallas för spökhuset beror på den trappa som spökena envisades med att ta ner så fort den hade satts upp.

Nytt liv i spökhuset?

Ska Spökhuset vid Högkullen väckas till liv igen och återuppstå som 52 studentbostäder? Det finns faktiskt planer på det och Lindesbergs kommun har beviljat bygglov för projektet.

Efter överklagan har Länsstyrelsen återtagit bygglovet, men det innebär dock inte att byggplanerna är definitivt stoppade. Länsstyrelsen har bara beordrat kommunen att göra om och göra rätt.

Det är företaget Bygglogistik & Konstruktion i Stockholm AB som har köpt fastigheten Västra Löa 5:3 och planerar att bygga flera hus av flyttbara moduler där. I ansökan om bygglov finns också en begäran att riva det nuvarande huset. Där det står ska sedan åtta moduler sättas ihop till ett tvåvåningshus. Där bakom ska enligt ritningarna fyra tvåvåningshus om vardera tolv moduler uppföras.

Modulerna har en stomme av svetsad stål och ytterväggarna är täckta med zinkbehandlad korrugerad och profilerad plåt. Varje modul innehåller ett rum på ca 24

kvm med ett litet så kallat trinettkök, ett duschrum och en garderob.

Bygglov på delegation

I Lindesbergs kommun sköts alla bygglovsärenden på delegation av Bergslagens Miljö- och Byggförvaltning. Det innebär att politikererna i byggnämnden inte befattar sig med bygglov, utan överlämnar sådana frågor till tjänstemännen på förvaltningen.

– Vi skulle få alldeles för många frågor att ta ställning till, säger Kristine Andersson (S), ordförande i byggnämnden. Och det är

(forts på sid 3)

Dubbla chanser till Luciafirande i Löa

Luciatåget i hyttan lyser upp i vintermörkret och börjar nu bli en tradition här i Löa. Även detta år inbjuder Kultursällskapet till luciafirande i hyttan, söndagen den 13 december kl 18.00. Det bjuds på glögg och pepparkaka och självklart ett stämmingsfullt luciafirande. Välkomna!

Lucia och julmarknad

Löa friskolas Luciafirande äger rum 14 december kl 18 vid Bygdegårdens dansscen. Efter Luciatåget blir det julmarknad inne i lokalen, med försäljning av sådant som eleverna producerat. All vinst går till sexornas klassresa.

*Och så önskar vi
förstås alla våra
läsare en riktigt
God Jul!*

Ljus i mörkret

Lucia är på gång och kommer att lysa upp både i hyttan och i skolan. Och här kommer ett nytt LÖA-Blad, som väl också kan betraktas som en ljusglimt i mörkret.

Kvällsmörkret är kompakt utan snö, men nu är det ändå bara tre veckor kvar till vintersolståndet 22 december och sedan går vi mot ljusare tider igen. Mycket trevligt finns som vanligt att se fram emot i denna by. Inte minst då för dem som är involverade i den stora flyttkarusell som nyligen har snurrat i gång. Förutom det bostadsbyte som framgår av artikeln på sid 4 har Towe Dam, som tidigare hyrde Lillstugan på Petters, flyttat till Löbos parhus ovanför dagis. Där bodde Helena Wallin, men hon tar nu istället hand om Erling och Lina Hedenius hus, medan de arbetar på Gotland. Ejan Söderlöf börjar också känna det betungande att bo ensam i ett stort hus. Hon siktar mot en lägenhet i Missionshuset i början av nästa år.

Om det blir fler hyreslägenheter i LÖA återstår att se. Men ett är säkert. Det kommer inte bara bli små grodorna som hoppar i ring vid julgransplundring och midsommardans nästa år.

2 december 2015

Det här glada gänget ska se till att de traditionella danserna och ringlekarna väcks till liv igen inför kommande turer runt gran eller midsommarstång.

Julgransplundring med ringdans

Söndagen den 17 januari kl 14.00 inbjuds alla att vara med på julgransplundring i bygdegården. Kultursällskapet vill försöka att väcka nytt liv i de traditionella ringdanserna som nästan börjar falla i glömska. Under ledning av Eva Persson och Barbro Gerdtsson har ett glatt gäng friskat upp minnet av de gamla ringdanserna som de nu hoppas kunna föra vidare. Under julgransplundringen vill gärna kultursällskapet att många barn, och även vuxna, kommer och deltar i dans och umgänge och att det ska bli en riktigt trevlig eftermiddag. Klass 6 på LÖA skola säljer fika så ta med er fickpengar. Välkomna!

Spöket Fritz gav namn åt huset

Den nuvarande huset på fastigheten Västra LÖA 5:3 byggdes av Magnus Persson i början av 1900-talet. Det ärvdes sedan av hans syskonbarn, däribland Inga-Lill Lindqvist far Arne Persson, som löste ut sina systrar och själv tog över gården 1943.

Inga-Lill tycker inte riktigt om att vi kallar hennes barndomshem för Spöket. Men sedan barndomens somrar på Södra Bergsgården har LÖA-Bladets redaktör aldrig hört annat namn på huset. Det var ju något med ljussken i fönstren. Och så var det den där yttre trappan som lyftes ner av spöken på natten varje gång den hade satts upp.

Nog ryktades det redan då om att ett av spökena hette Fritz på Högkullen och Elsa Jacobsson bekräftar nu att det var hennes far Fritz Eriksson som var med och tog ner trappan.

– Men det var ju bara på tok, säger Elsa.

Huset har sedan haft flera ägare och hyresgäster, men de senaste tio åren har det stått tomt. I sitt öde och alltmer förfallna tillstånd ger det nu kanske mer skäl för benämningen Spöket. Och skulle det nu blomma upp som 52 lägenheter, så är det väl nästan så att man börjar tro på spöken igen.

Det fantastiska nätet

Man slutar nog aldrig riktigt att förundra sig över detta världsvida nät av allehanda information, som man kan komma åt via sin hemdator. Ibland känns det nästan lite spökliskt.

Med anledning av de planerade husen vid Högkullen fick vi anledning att googla på LÖA-konsortiet. Och hamnade då på en notis i tidningen Vestkusten från torsdagen 31 augusti 1916!

Det var en frisinnad veckotidning för svenskarne på Stillahafskusten som gavs ut i San Fransisco och Oakland och den här torsdagen fanns följande att läsa för svenskar i Californien, som hungrade efter nyheter hemifrån:

Ny industri i LÖA.

Ett konsortium af bergsmannen Gustav Jernberg i LÖA, källarmästaren V. Johansson i Eskilstuna och löjtnanten vid Vestmanlands regemente K. G. Jernberg, har i LÖA startat en fabrik för tillverkning af s. k. träull. Fabriken kan tillverka 600 kg. träull pr dag. Verket drifves af en vattenturbin, som insattes för ett par år sedan vid en förbiflytande strömfära för gårdens behof af elektriskt ljus och kraft.

Vi berättade om träullsfabriken i förra numret av LÖA-Bladet. Men att det var ett konsortium som startade den visste vi inte då. Det visste inte Erik Gustav Jernberg heller. Att bergsmannen Gustav Jernberg var hans farfar är klart, men vem källarmästaren V Johansson och löjtnanten vid Vestmanlands regemente var är han inte helt säker på. Men en ny industri i LÖA var de ändå med och startade.

LÖA-BLADET

En tidning för LÖA med omnejd.

Utgiven av Löabygdens Hembygdsförening.

Redaktion:

Stina Gottliebsson, Petters, 302 55 el 070 676 09 07

Emma Westman, Rosendalstorp, 320 21 el 073 628 68 17

Susanne Forsberg, Norrby, 300 58 el 070 473 17 27

Line Åby Hedenius, 301 13 el 070 281 07 00

Hyreslägenheter i Löa - ingen bristvara framöver?

(Forts. fr sid 1)

ju ändå tjänstemännen som har kompetensen och kan allt om lagar och juridik.

I det här fallet har ärendet handlagts av Christer Palm på BMB. Han håller med Löa-Bladet om att 52 studentlägenheter här i glesbygden sju mil från närmaste universitet låter något förvånande, men han påpekar samtidigt att man inte tar hänsyn till vad husen ska användas till när någon ansöker om bygglov.

Ingen detaljplan

– Det har vi faktiskt inte rätt att fråga om, utan ska bara se till husets yttre, säger Christer Palm. Men jag har pratat med företagets representant och han har nämnt att hyra ut till studenter eller kanske pensionärer och att man kanske inte heller sätter ihop alla moduler på en gång, utan väntar och ser hur efterfrågan blir.

– Västra Löa 5:3 ligger inte i något detaljplanerat område, det finns alltså ingenting i det planerade bygget som avviker från en fastställd plan. Husen blir inte högre än nuvarande bostadshus och tidigare ut-hus. Att plåt är lättare att underhålla än trä, är ett argument som vi kan köpa. Därmed har vi inte sett någon anledning att inte bevilja bygglov, säger Palm.

Ett skämt?

Sedan bygglovet beviljats informerades de närmaste grannarna. Det är i det här fallet Mats Lindqvist som äger skogen bakom den aktuella fastigheten och Åke Jacobsson, som äger fastigheten på andra sidan vägen.

– Jag trodde att det var ett skämt först, säger Åkes mor Elsa Jacobsson till Löa-Bladet. Femtiotvå lägenheter?! Vem ska hyra dem? Vad skulle alla dessa människor göra här? Om de rev och byggde om det gamla huset och möjligen ett till skulle jag inte säga något, men så här många och långa radhuslängor vill jag inte ha här tvärsöver. Och vi har inte fått möjlighet att säga någonting innan bygglovet var beviljat!

På den punkten ger Länsstyrelsen nu Elsa Jacobsson och andra klagande rätt. Ett sådant här ärende borde fler boende i området ha fått lämna synpunkter på, menar Länsstyrelsen. Och det innan bygglovet beviljades.

Omtag

– Så nu ska vi göra om det hela igen, säger Christer Palm. Vi kommer att ge en utökad

Om Bygglogistik & Konstruktion i Stockholm AB får som det vill ska fem modulhus byggas här med sammanlagt 52 lägenheter.

samråds-krets chans att komma med synpunkter. Vår förhoppning då är att folk inte bara säger nej tvärt av, utan kommer med sakargument som vi kan ta ställning till.

Skulle ett bygglov beviljas också efter en sådan synpunktsinsamling, så finns det möjlighet att överklaga beslutet igen.

– Så hur det än blir, så lär det väl dröja minst ett halvår innan något bygga kan komma igång, säger Christer Palm, med lätt uppgiven stämning.

Fler synpunkter bör hämtas in, innan ett nytt bygglov kan beviljas, tycker Länsstyrelsen.

Löa-Bladet har ringt upp Jan Anderlund, som på uppdrag av Bygglogistik & Konstruktion i Stockholm AB, fört diskussioner kring bygglovshandlingarna med BMB. Telefonsamtalet blev kort sedan Löa-Bladet presenterat sig.

– Tror ni verkligen att 52 studentbostäder här i glesbygden är en bra idé?

– Studentbostäder?! Vad har du fått det ifrån?

– Jag fick den uppfattningen av bygglovshandläggaren på BMB.

– Det står inte studentbostäder någon stans!

– Nähej, vad ska det då ....

– Jag är inte beredd att svara på några frågor nu. Hej då! Sa Anderlund och slängde på luren.

Svårkontaktat bolag

Någon annan person att prata med på företaget har vi inte hittat. Enligt nätet har Bygglogistik & Konstruktion i Stockholm AB två personer i styrelsen, Alf Blomberg, f. 1934 och Stig Lundqvist, f. 1929. Några anställda finns inte i bolaget. Som besöksadress anges endast ett postlådenummer och uppgivet telefonnummer "är inte längre i bruk". Nummerupplysningen har inget annat nummer att ge.

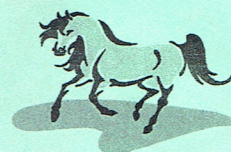
Service åt hästägare?

Enligt bolagets förvaltningsberättelse, som går att ladda ner från nätet, har bolaget under 2014 "genom avtalskonstellation ingått i konsortium som innehaft rätten till exploatering av förvärvad lantegendom. Projektering har skett med sikte på andelsupplåtelse till verksamhet, som avser att bedriva service för enskilda hästägare inom hästsport. Bolaget har under räkenskapsåret avtalat att överta konsortiets verksamhet i egen regi."

I årsredovisningens bokslutsnoter anges ett "från Löa-konsortiet övertaget redovisningsansvar för utgivna förlagsandelar i exploateringsprojekt ..."

Om "förvärvad lantegendom" och "Löa-konsortiet" båda handlar om Västra Löa 5:3 har Löa-Bladet inte kunnat få någon bekräftelse på. Men måhända handlar det fantastiska bostadsbyggandet alltså om hästar och inte studenter!!

Hoppla!

Uppbrott från Petters

Stina Gottliebsson berättar själv efter maken Tor Åhmans död och efter 30 härliga år på Petters

Det var i början av 1980-talet som Tor och jag började titta efter ett sommarhus. Med släkt i Kopparberg och barndoms-somrar på Södra Bergsgården låg den här trakten bra till för vårt sökande efter ett hus, som kanske skulle kunna bli permanent-boende sedan, när vi blivit pensionärer.

Vi fann Petters i LÖa och förstod genast att detta inte var ett sommarhus, utan ett ställe som skulle bli vårt permanenta boende på en gång. Jobb i Stockholm och hus i Älvsjö – det fick väl ordna sig på något sätt. Vi bestämde oss tvärt att bli Löabor 1985.

Tor höll visserligen fast vid TV-jobbet några år till med hjälp av en övernattningslägenhet i Stockholm, men 1989 övergav han också storstaden och blev lantis på heltid. Ett beslut som vi aldrig någonsin ångrade.

Vi märkte mycket snart att man lever bättre på landet än i stan och i LÖa med dess underbara bygemenskap, härliga människor, fina föreningsliv och roliga aktiviteter av allehanda slag blir det än bättre.

Till min förvåning tackade Tor ja till att delta i bygdespelet i LÖa Hytta redan första sommaren. Viss "scenvana" hade han kanske från TV, men han hade aldrig spelat teater förr. Men han kände att om han nu kunde göra något för LÖa så ville han också göra det när han blev ombedd. Det var förfärligt för honom. Inte teaterspelandet i och för sig, utan det att han skulle

döma Sol-Lisa till döden varje föreställning. Det tog honom hårt.

Han mådde bättre när han senare fick ägna sina krafter åt att vara kassör i Hembygdsföreningen. Att sitta vid köksbordet och räkna pengar efter hembygds-dagar och julmarknad och att bokföra alla inkomna medlemsavgifter – det var någonting som Tor tyckte om!

Det var inga "gröna-vågen-tankar" som drev oss till landet. Vi hade inga som helst planer på jordbruk och boskapsskötsel. Vi fortsatte med det vi kunde – ordbruk och bokstavsskötsel. Att initiera tillkomsten av LÖa-Bladet var ett bra sätt att snabbt lära känna LÖas människor, händelser och historia. Som journalist har man ju rätt att nyfiket slänga sig fram och fråga om vad som helst.

Men vi blev ändå fårfarmare efter en tid. Därtill "lurade" av Lasse Larsson på Mårtensgård, som behövde hjälp med att ta hand om ett utstött lamm. Vår fårfarm var aldrig stor, men vår lilla flock gav oss ändå några härliga år.

Att bara sitta still bland fåren, höra tackorna idissla och betrakta lammens krum-språng - det är sådant som man önskar att varje stressad storstadsbo skulle få uppleva åtminstone någon gång i livet.

Mycket gott finns att säga om min käre make, men någon praktisk karl var han inte. Han kunde knappt slå i en spik och han hade ingen aning om hur en motor

fungerar. Körkort hade han inte. Stor och stark var han ändå och kondition hade han. Inte för att han någonsin ägnade sig åt fysisk träning, men att gå eller cykla var hans normala sätt att ta sig fram och han var aldrig rädd för att ta i när det behövdes. Han älgade obesvärat fram genom skogen på sina långa ben. Och sjuk var han aldrig. I alla fall gick han aldrig till någon doktor.

Därför kom det stora slaget 1994 mycket övövat. Ingen läkare trodde att han skulle överleva den stora hjärnblödningen. Men det gjorde han ju. På sitt eget vis.

– Vadå?!, jag är inte sjuk. Ja, ja, jag sitter i rullstol, men jag mår ju bra ändå.

Ett förhållningssätt som ibland kunde irritera, men som ändå fungerade mycket bra. Han gillade läget, var aldrig sur, arg och grinig, som många andra i hans situation säkert skulle ha blivit.

Och han bevisade också att det går bra att leva livet även i en rullstol. Vi fortsatte som förut, hade ett glatt och trevligt liv med resor, äventyr och upplevelser. Teater, konserter, evenemang, god mat och kortspel i goda vänners lag.

Men 21 år i rullstol tär till slut ändå på krafterna. Hjärnan var hela tiden klar, men kroppen tynade långsamt bort. Vi fick underbar, underbar hjälp av hemtjänsten – även det någonting som jag tror fungerar bättre på landet än i storstan. I alla fall är våra erfarenheter enbart positiva. Tor var så glad åt sina "änglar" – alla snälla, vänliga och hjälpsamma människor, som gav honom det praktiska stöd han behövde de sista åren. Han dog den 2 september 2015 i en ålder av 82 år.

Nu är det dags för uppbrott. Jag röjer och röjer bland böcker, papper, pussel och prylar, fotografier och brev. Minnen som ingen efter oss lär ha något intresse av, det är lika bra att slänga det nu. Lite sorgligt förstås, men samtidigt känns det ganska skönt att göra sig ren och fri.

Glädjande nog får jag chansen att bo kvar i LÖa. Med varm hand överlåter jag nu Petters – inklusive lövräfsning och snöskottning – till Robin Elvenäs och Alexandra Tallberg och flyttar själv till den lägenhet där de nu bor i Östra LÖa.

Till allt annat trevligt som hänt oss i LÖa hörde några år som fårfarmare.

Så växte en bergsmansgård

Petters i Löa är inte lång som Siggebohyttan, men ett gott exempel på hur bergsmansgårdar ofta byggdes till förr, med en sektion i taget. Gården har enligt bevarade papper i Löa byarkiv anor sedan 1794. Då fick bergsmannen Hindric Jansson köpa en fjerdedels mantal Krono-Bergsmanshemman i Nerikes län, Lindesbergs härad och Ramsbergs Socken, nämligen: Westra Löa No 5. Det ska alltså vara just detta bergsmanshemman som idag har fastighetsbeteckningen Västra Löa 13:7.

Om det fanns något hus på fastigheten redan när Hindric Jansson köpte framgår inte riktigt. Byggår för de äldsta delarna av det nuvarande huset brukar anges till 1830. Man kan ana att det gäller de två sektionerna längst åt söder. Den inre golvhöjden på den tredje sektionen antyder att den byggts till senare.

Köpehandlingar från 1853 visar att fastigheten då såldes till Lars Larsson i Östra Löa för 4 000 Riksdaler Banco. I köpet ingick "tvenne nya gjutna järnkakelugnar med hällar som lämnas på Löa Hyttbacke". (Idag finns en bergslagskamin eller "järnkakelugn" i huset. Var finns den andra?)

Lars Larsson överläter bergsmanshemmanet till sin son Reinhold Larsson 1870. Nybyggnader på gården blir det 1884. Ett tidigare oinrett rum i boningshuset inreds för familjens behov och huset får en ny "viranda".

En flygelbyggnad uppförs innehållandes bagarstuga, matbod, och inbyggd förstuga. I jordvåningen bryggshus och mjölkammare med trappuppgång till förstugan. I vindsvåningen sädesbod, selkammare och förstuga. En ny logbyggnad blir det också detta år. Till både flygeln och logen har virke från tidigare byggnader delvis använts.

Reinhold överlever två hustrur. Efter den andra hustruns, Lovisa Petterssons, död år 1900 ärvs gården av de minderåriga barnen Fritiof Emanuel, Petrus Emanuel och Maria Lovisa.

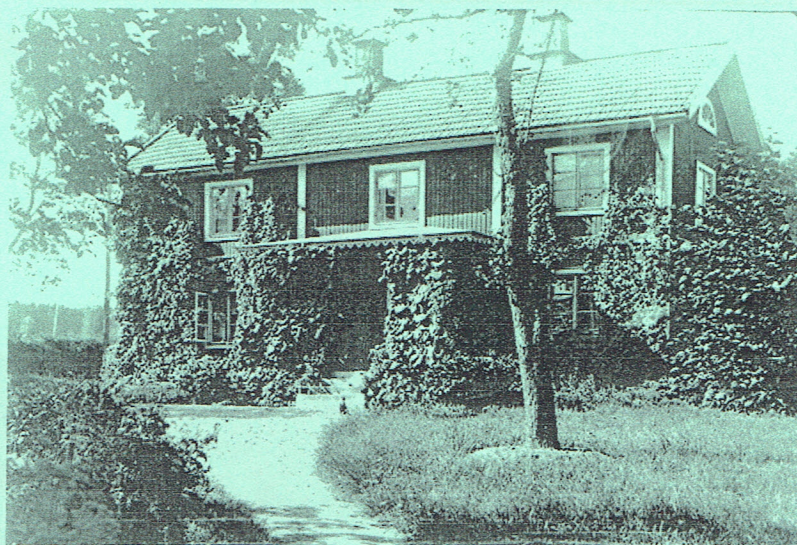
Petrus Emanuel övertar senare gården och driver den fram till 1960-tal, då Karl Ardesjö köper den. Det är efter Petrus Larsson som gården fått benämningen Petters.

Karl Ardesjöns son Carl-Gösta tar över tillsammans med hustrun Karin och utökar huset med en fjärde sektion 1975. Under den blir det källare med tvättstuga och pannrum och därmed flyttas också den ena skorstenmuren en sektion längre mot norr.

De större förändringarna sedan stockholmarna Tor Åhman och Stina Gottliebsson köpte huset 1985, är att den gamla köksfarstun införlivades med vardagsrummet (tidigare köket) och närmast fördubblade det.

Flygelbyggnaden från 1884 (Lillstugan) genomgick en ordentlig upprustning och förnyelse 1989. Sädesboden och selkammaren på vinden blev till kontor för Löa Ordbruk.

Den femte sektionen av huset kom till 1999-2000. En

Verandan kom till 1884. Med tanke på växtligheten är väl bilden dock tagen långt senare.

Verandan togs bort och den fjärde sektionen byggdes med källare under 1975.

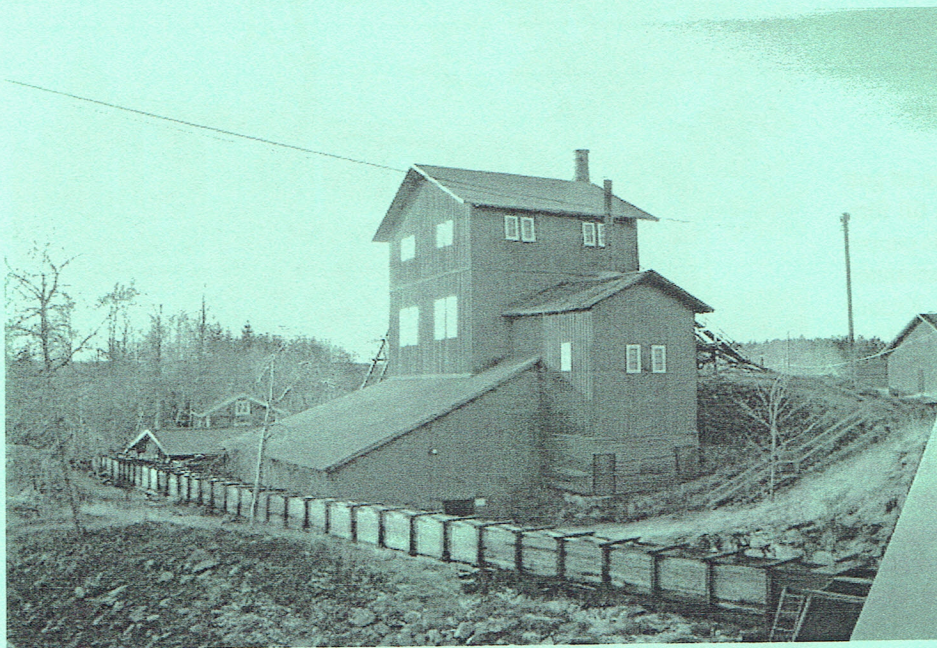
Bortsett från skorstenarna blev det lite mer symetri i huset 1999, då den femte sektionen kom till.

nödvändig utökning, för att få plats med en handikapphiss till Tor, som då var rullstolsbunden efter en hjärnblödning.

En stor inglasad altan (pensionärskuvös) har det också hunnit bli på baksidan av huset. Och oljeeldningen har bytts mot bergvärme. Men det gamla slakteriet, som kom till på Petrus Larssons tid, var för trasigt för att göra någonting åt. Det slogs ikull och grävdes ner 1996.

Nu är det dags för nya ägare att ta över. Självlklart vill Robin och Alex sätta sin egen prägel på huset. Det ska bli riktigt spännande att se om det kommer att visa sig i nya yttre förändringar också. Det finns kanske plats för en sektion till?

Lycka till!

Nu smids nya planer för hyttan

Löa hytta lades ner 1907. Men som vi vet finns det liv och kraft kvar i den gamla byggnaden. Nya spännande äventyr tycks alltid vänta. Nu har hyttan utsetts till spelplats för Bergslagsspelen 2016. Löabladet kan (som första tidning!?) avslöja att föreställningen får namnet "Smidda planer – en festlig föreställning i Löa för hela familjen". Hyttan blir central i spelet, och handlingen kommer att utgå från människor, händelser och skrönor kopplade till Löa.

Bergslagsspelen är ett fyraårigt samarbetsprojekt som ska berika kommunerna i norra Örebro län: Lindesberg, Nora, Hällefors och Ljusnarsberg, med teater- och dansverksamhet.

Tanken med projektet är att en stor produktion ska sättas upp varje sommar en gång vardera i de fyra kommunerna.

År 2014 genomfördes den första årgången av Bergslagsspelen i Hällefors kommun. "Bergslagssdansen" hetter produktionen som framfördes i Södra Hyttan i Hjulsjö.

I år var det Ljusnarsbergs tur. "Den fullständiga berättelsen om Ljusnarsbergs kommun och resten av världen" berättades under en busstur genom kommunen och fortsatte sedan med mat, spel och dans vid Ställbergs gruvor.

Löaskrönor önskas till handlingen

Och nästa år är det alltså Lindesberg och Löa hytta som ska föra projektet vidare. Projektledare är Kristina Dybeck, och konstnärlig ledare är Stefan Jansson, som arbetar på kulturskolan Garnalia i Lindesberg.

Vad ska föreställningen handla om då? Det är inte helt klart, arbetsgruppen tar tacksamt emot uppgifter från den som har

kännedom om legender eller skrönor från Löa, som kan bli till en god grund för manusskrivandet.

Grunden till hemligheter

Carl-Eric och Eva Persson från Löa Hembygdsförenings teatersektion är med och håller i förberedelserna.

Deras förhoppning är att Bergslagsspelen nästa sommar, förutom att bli ett spännande evenemang, förstås, ska lägga grunden för projektet "Hyttans hemligheter", som man hoppas ska göra Löa till ett nationellt besöksmål.

Carl-Eric Persson, Eva Persson, Stefan Jansson, Eva Ströman och Kristina Dybeck har börjat planeringen för Bergslagsspelen i Löa Hytta nästa sommar.

Hopvävda projekt

De två projekten vävs delvis ihop, inte minst av att Helena Brusell skriver manus till båda, liksom hon tidigare gjort till Trollstigen. Förutom till manus och en hemsida (hyttanshemligheter.se, är på gång att öppna) har finansiering erhållits till ett tak över scenen, grundbelysning till densamma, samt bänkar. Dessa kommer naturligtvis även Bergslagsspelen till godo. Pengarna kommer från region Örebro län, Lindesbergs kommun, Sparbanksstiftelsen, Löa Hyttlag, Löa hembygdsförening, samt hembygdsföreningens teatersektion.

Men Bergslagsspelen står alltså först på tur, och det kommer att finnas stora möjligheter till (och behov av) ideella insatser, både när det gäller finansieringen och det praktiska arbetet.

Scenkläder behöver sys, logistik ordnas kring parkering, fika ska ordnas och ett och annat behöver byggas. En spännande resa har påbörjats!

Folket får finansiera

Alla som vill bidra till finansieringen är välkomna att göra det på sitt vis. Lämna in saker till Perssons Magasins loppis och låta behållningen gå till projektet till exempel.

Annars har Bergslagsspelen arbetsgrupp beslutat att pröva den moderna och populära metoden med folkfinansiering eller crowdfunding, som det heter på engelska.

Man ber helt enkelt vanliga människor sätta in en mindre eller större summa på ett konto och hoppas på att många bäckar små ska bli till en strid fors. Region Örebro län har lovat att bidra med dubbla den summa, som till och med den tionde december kommit in på kontot för folkfinansiering. Förhoppningsvis är det några dagar kvar till 10 december när Löa-Bladet kommer ut. Skunda, skynda!

Så här gör du för att bidra

Sätt in ditt bidrag på Bergslagsspelen **bankgiro 413-9671** och skriv ditt/ föreningens namn.

Eller använd **swisch:**

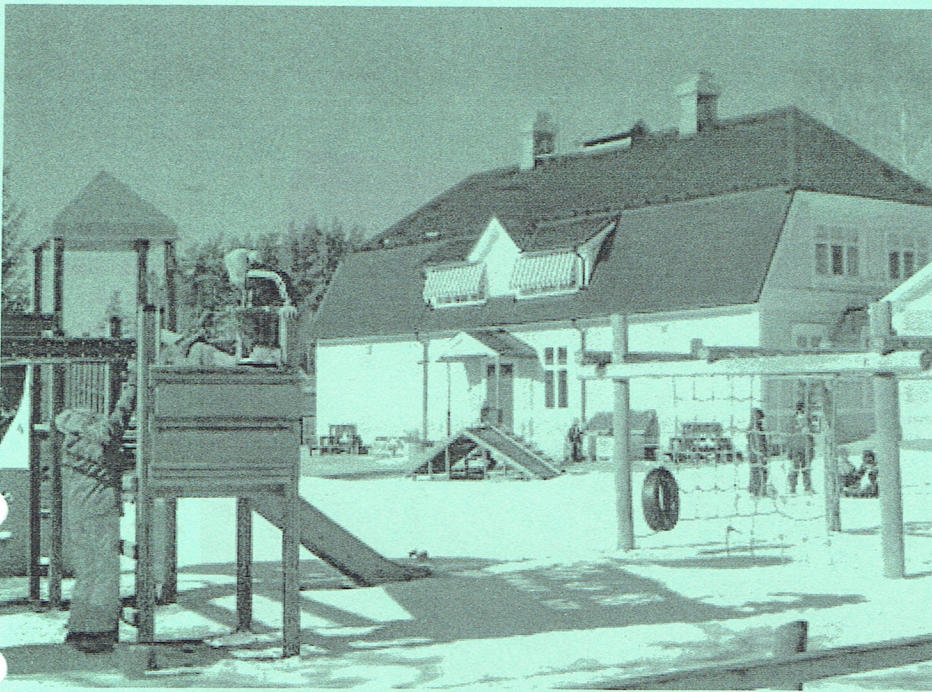
Nummer: 123 609 53 50

Mottagare:

Amatörteatersamverkan Örebro län

Ange meddelande:

Bergslagsspelen

Stabilt i skolan i väntan på ny rektor

Höstterminen bjöd på en tuff start för Löa friskola, då rektor Richard Linder oväntat och tragiskt gick bort.

Sedan tidigare var det bestämt att Margareta Gustafsson skulle träda in som tillförordnad rektor i händelse av Richards frånvaro, och därför agerade man så även vid denna "längre frånvaro". Margareta, som annars är ordförande i skolans styrelse, har nu lämnat ordförandeskapet till vice ordförande Peder Dam.

Styrelsen har ansvaret för att rekrytera en ny rektor. Tjänsten har varit utlyst med första ansökningsdatum 1 december, och en person har intervjuats, men inte antagits. En ny utlysning är att vänta.

Verksamheten vid skola och förskola har kunnat fortgå som planerat, även om de

första veckorna var tunga och sorgsna.

Såväl tf rektor som personal lovordar varandra. Margareta har ju en bakgrund som folkskollärare (undervisning i årskurs 3-6), och hon arbetade som rektor i Ljusnarsberg de sista femton åren före pension.

Idag är hon 72 år och förundras över att både orken och lusten att arbeta finns där. Faktum är att hon tycker att "det är en fröjd att vara där" – på skolan, alltså – och öser lovord över personalen och arbetsmiljön.

Kollegorna är mycket hjälpsamma och ställer upp för varandra, och de omstruktureringar som varit nödvändiga har gått smidigt att genomföra. Margareta nämner att även hon själv gärna hoppar in där det saknas personal, ett utmärkt sätt att lära känna barnen, attityder och arbetsmiljö.

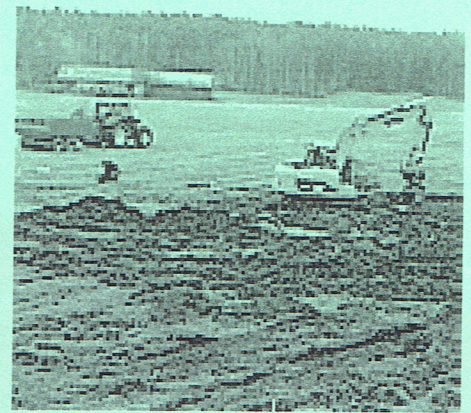
Men ännu inga fibrer i skolan

Löa skola är ännu inte ansluten till det optiska fibernätet. En kabel finns nedgrävd fram till skolhuset, men fibern är inte inblåst.

Skolan skrev, som många andra, kontrakt med Stadsnät om att få del av framtidens kommunikationsvägar för telefoni och TV och möjlighet till supersnabb bredbandsuppkoppling. Men de företag som senare tog hand om fiberdragningen menar att det avtal som skrevs med Stadsnät bara gäller privatpersoner, inte ett företag som skolan. Diskussioner om saken har pågått under en längre tid, med kommunen och fiberföretagen. Men enighet om ett avtals giltighet har inte nåtts

Järngissning

Löa hembygdsförening hade en gissningstävling under julmarknadshelgerna på Perssons Magasin. Det gällde att gissa vikten på två järntackor från hyttan. Löabladet kan avslöja att den långa smala tackan vägde 9,5 kg, och den stora 28,8 kg. Gissningarna spann över 0,6-75 kg respektive 7-105 kg. Vinnarna heter Tobias Kiuru, Kopparberg, samt Thomas Johansson, Ställdalen. Av pengarna som på detta sätt samlades in gick en del till Löa hembygdsförening, och en del gick till folkfinansieringen av Hyttans Hemligheter.

Kommunen dränerar

Om den bördiga trekanten mellan Rällsåvägen, Per Lars gata och Långgatan i Västra Löa fått namn efter bibelns Kanaan, eftersom Missionshuset ligger där bredvid. Eller om skolbarnen, på den tid det var skola i Missionshuset, slog kana på den då ganska sankta marken, och att det alltså ska stavas Kanans land. Det är inte riktigt utrett.

Men att landet blir ganska sankt även idag, utan fungerande dränering. Det vet i alla fall Anders Persson, som arrenderar åkern av Carl-Gösta Ardesjö.

Anders vet också att den bristande dräneringen nu beror på fibrer. När stadsnät skulle lägga ner fiberkabeln över Kanaan grävdes dräneringsrören sönder.

Vi har inte hört Anders Persson svära. Men vi har ett flertal gånger sett honom med bister min komma gående lämnandes sin plog eller traktor som kört fast i leran på Kanaan. Men nu är förbättring på gång.

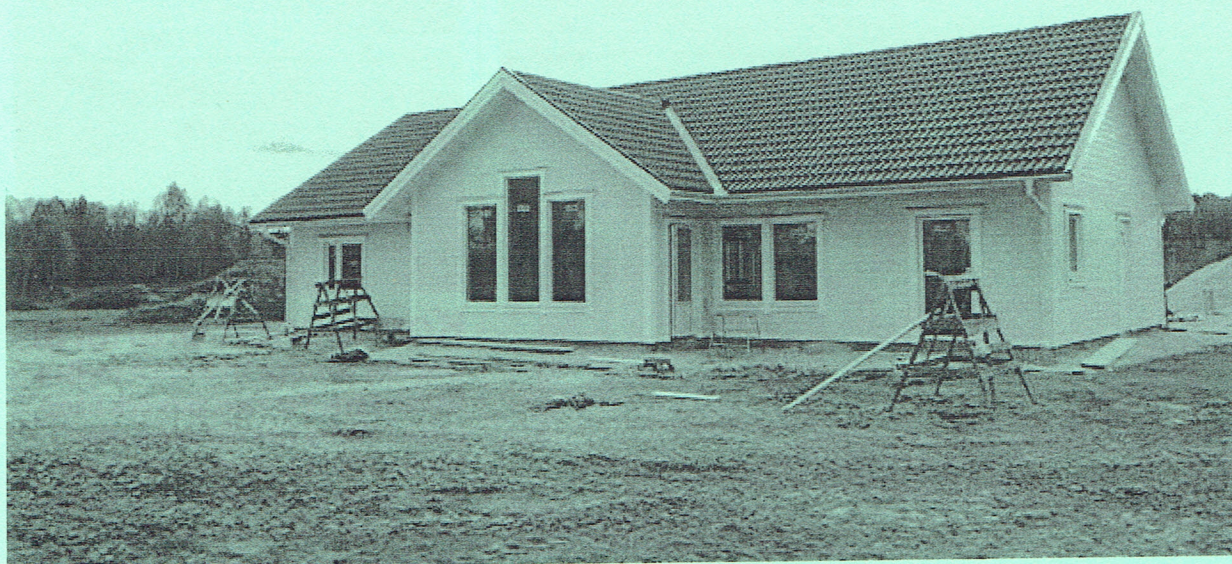
– Jag har tjatat länge om det här, säger Anders. Jag tyckte att Stadsnät skulle stå för skadorna det orsakade vid fibergrävningen. Men det företaget såldes ju och kommunen var först inte villig att ta på sig ansvaret.

Men det är så det blivit nu i alla fall. Lindesbergs kommun håller på och fixar dräneringen och ska se till att det går att odla på den bördiga Kanaan igen. (Det ser som lite tjugigare ut med två åar, därför brukar Löa-Böadet använda den bibliska varianten av namnet.)

Årets skörd av malkorn blev sen och svårbärgad i det regniga vädret, men Anders är trots allt nöjd med resultatet.

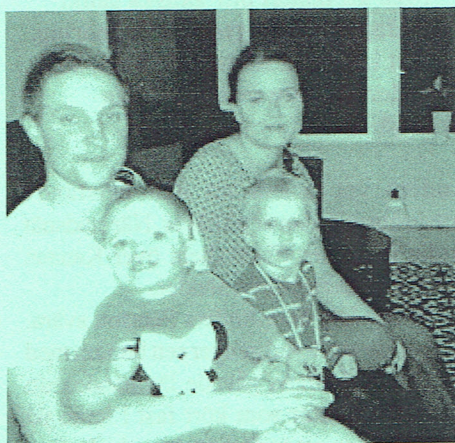
– Det blev bättre än vad jag vågade hoppas, säger han.

Nästa år tänker Anders satsa på höstråg eller kanske höstvetete. Efter dräneringsgrävningarna nu ska Kanaan få vila till nästa höst.

Förra året vid den här tiden kunde LÖA-Bladet visa bottenplattan. Nu står Emil Perssons och Towa Karlssons hus färdigt med stor rymd och många pluspoäng. Till våren blir det trädgårdens tur.

Ännu ett nybygge står färdigt!

Emil och Towa med barnen Amadeus och Melissa kan fira jul i ett alldeles nytt hus.

För några veckor sedan stod Emils och Towas hus redo för inflyttning och LÖAbladet tog naturligtvis tillfället i akt att besöka stället för en husesyn.

Vi kunde snabbt konstatera att ännu ett fantastiskt hus tagit form. Huset är byggt som ett "plus" och är med sina 155 kvm oerhört rymligt och luftigt. Takhöjden på 3,5 meter i mittdelen ger även huset en enorm rymd. Och som om inte allt detta vore nog är sjöutsikten från panoramafönstren bedårande!

Men huset har inte byggt sig självt utan det ligger ett hårt arbete bakom. Emil och Towa har på enbart 7 månader byggt huset

färdigt, så färdigt att inte en endaste list saknas. Tacksamt nog har de haft hjälp av sina familjer, och Emil har haft möjlighet att vara ledig 3 månader från sitt ordinarie arbete.

Utöver det har familjen tillsammans med sina barn Amadeus 3 år och Melissa 1,5 år, arbetat helger och sena kvällar de senaste månaderna. Men nu är det klart och familjen kan vila ut, i varje fall fram till våren, då det är dags att anlägga trädgården!

Det blir ingen trettondagsbal

Bygdegårdsföreningen antog den stora utmaningen att anordna trettondagsbalen 2016. De skrev på Löabloggen där de sökte frivilliga som ville hjälpa till, de ordnade möten, de ordnade med middagen, de ordnade underhållning och de ordnade inbjudningskort.

Mycket var alltså fixat av dessa väldigt få i Bygdegårdsföreningen som hade möjlighet att hjälpa till. Av byns frivilliga dök i princip ingen upp. Så trots ett massivt förarbete var föreningen tvungna att inse att det inte är möjligt att genomföra en bal med så få ansvariga. Så den planerade trettondagsbalen är tråkigt nog inställd.

Nåja, vad är väl en bal på slottet eller bygdegården? Den kan ju vara fruktansvärt långtråkig, och döttrist och tråkig och alldeles....alldeles underbar!

Vad är väl en bal på slottet?

